

GÖRÜNÜŞ - A

GÖRÜNÜŞ - B

GÖRÜNÜŞ - C

GÖRÜNÜŞ - D

GÖRÜNÜŞ - E

GÖRÜNÜŞ - F

GEÇMİŞİN İZLERİ, GELECEĞİN ÇİZGİLERİ...

"Rengin anıtlar için ortaya koyduğu 'gelişme değeri,' 'göreceli sanat değeri' ve 'kullanım değeri,' endüstri anıtlarını anlamamızda ve onların yeniden işlevlendirilmelerinde, kendi tutumumuzu belli fikirler dâhilinde değerlendirmekte bir yöntem olarak görülebilir."

(N. Müge Cengizkan, Endüstri Arkeolojisinde Mimarlığın Yeri, 2012)

İzmir'in tarihsel bir simgesi ve endüstri miraslarından biri olan elektrik fabrikasının yenilenme sürecinde, tasarıma yön veren en temel düşünce kontrast fikri olmuştur. Eski ve yeni olanın bir araya gelmesini öngören tasarımda, geçmiş kullanılarak geleceği tasarlamak fikrinden yola çıkılmıştır. Bu bağlamda yapının mevcut tarihi öğeleri korunmuş ve bu öğelerden referanslar alınarak yapıya yeni işlevler kazandırılmıştır. "Endüstri mirası, basit mekanik akelerden, geniş endüstriyel bölgelere uzanan ölçekteki fiziksel bütün elemanları kapsayan genel bir kavramdır." (N. Müge Cengizkan, Endüstri Arkeolojisinde Mimarlığın Yeri, 2012)

Tasarımın en temel kararı kendi içine dönük olan yapının tamamen kamusallaştırılmasıdır. Bu bağlamda yapı, kent ile temas eden, kullanıcı odaklı, değişken mekanlara sahip ve mevcut durumunun aksine tamamen kamuya açık bir odak merkezi haline gelmeyi hedeflemektedir.

Zemin kotta serbest bir plan kurgusu amaçlanmıştır. Böylece bir etkinlik alanı tasarlanmış ve atölyelere, sergilere, binalara ve konser gibi kullanıcı odaklı çeşitli fonksiyonlara olanak sağlaması düşünülmüştür.

Yeni tasarım ile yapıya kazandırılan kamusal rota fikri yapı içerisinde bulunan borular referans olarak zemindeki izdüşümleri olarak tasarlanmıştır. Bu rota yapının kent ve kullanıcı ile olan ilişkisini kuşatmaktadır ve ayrı zamanda yapı içerisinde eski ve yeni olanı birbirine bağlayan bir fonksiyona sahiptir. Peyzajdaki tasarımın genel tematik yaklaşımı desteklemesi hedeflenmiştir. Böylece zeminde bulunan kamusal rota üçüncü boyuta çıkarılarak peyzaj strüktürünü oluşturması amaçlanmıştır. Ayrıca yapının üzerinde, eski halinde mevcut olan bacaların kontörlerini oluşturarak yapının kendisini bir sanat eseri haline getirmek için devam eder.

"Endüstri mirasının kültürel miras olarak kabulündeki önemli nedenlerden biri de, onların sanat değerinin farkına varılmasıdır. kişinin çevre algısında değişimleri yol açmalıdır."

(N. Müge Cengizkan, Endüstri Arkeolojisinde Mimarlığın Yeri, 2012)

Kamusal rota takip edildiğinde kullanıcının sokaktan bir anda kendini yapı içerisindeki çeşitli fonksiyonların tanımlanan mekanlarda bulabileceği bir gezinti rotası tanımlanır. Yapının içerisinde dışarıdan gelen zemin izlerinin devamlılığını gösterip, mekanlar arasında geçişi sağlar.

Bu geçişler kimi yerlerde zemin izi olarak, kimi yerlerde ise yine yapıda mevcut olan monoray'ing meteloru ile oluşturulan ikinci bir köprü yüzeyi ile tanımlanır.

Yapının eski halinde mevcut olan ve deniz ile arasında su taşımaması sağlayan borulardan referans alınarak oluşturulan, köprü yapı ile kamusalacağı öngörülen kayı şerhleri birbirine bağlayan kamusal bir sokak oluşturur. Böylece yapıya şehir bağlamında bir simge haline getirmek amaçlanmıştır.

